

være en frivillig Sag, medens Forretningsordenen i Øjeblikket kræver, at man skal tale staaende fra sin Plads og altsaa ikke kan benytte Talerstolen. Der kan ogsaa være Tale om at overveje, om man skal beholde den gamle Maade at betegne Medlemmerne paa, nemlig efter deres Kredse og Nummere i Kredsen, eller om man skal gaa over til, hvad Folketinget synes at ville, at tiltale Medlemmerne ved Navn. Endelig er der en Lønningsrevision, der skal foretages. Disse forskellige Forhold mener jeg imidlertid, det maa være det nye Landstings Sag at tage under Overvejelse. Det Forslag, vi her stiller, til Tillæg til Forretningsordenen gaar derfor blot ud paa at give det Tillæg, som er nødvendigt af Hensyn til den Bestemmelse, som findes i Grundloven og selvfølgelig ogsaa i Valgloven, om, at dette Ting vælger 18 Medlemmer af Landstinget og Stedfortrædere for disse. Det første Stykke af dette Tillæg til Forretningsordenen gaar ud paa, at disse Valg skal foretages i Henhold til Forretningsordenens § 39. Saa er der tilføjet, at der kan vælges indtil 3 Stedfortrædere for hvert Medlem, hvorved man kommer i Overensstemmelse med, hvad der i Almindelighed forudsættes at ville ske for de kredsvalgte Medlemmers Vedkommende, men der er føjet til, hvad der staar i Valgloven, at en Person kan være Stedfortræder for flere Medlemmer. Der har saa under de foreløbige Forhandlinger om disse Spørgsmaal været noget delte Meninger om, hvorledes man skulde dele disse Stedfortrædere. Fra flere Grupper har der været holdt paa, at man maatte vælge Stedfortræderne saaledes, at der blev bestemte Stedfortrædere for bestemte Medlemmer, medens man fra anden Side har ment, at det vilde være bekvemere og medføre, at man ikke behøvede et saa stort Antal Stedfortrædere, som der ellers vilde være Tale om, dersom man gik den Vej, at man valgte den samme Fremgangsmaade ved Valg af Stedfortrædere og deres Indtræden, som man har i Loven om kommunale Valg; det er det, det sidste Stykke gaar ud paa, og Resultatet af Forhandlingerne er blevet, at man for at komme udenom denne Vanskelighed har bestemt, at det skal stilles frit, om Grupperne „vil vælge bestemte Stedfortrædere for hvert enkelt af deres tingvalgte Medlemmer, eller om de vil lade de paa deres Liste over Stedfortrædere opførte Personer i den Orden, hvori de er opførte, træde i Stedet for de af deres tingvalgte Medlemmer, som maatte afgaa inden næste

Valg“. Der vil ikke være noget til Hinder for, at denne Frihed opretholdes, og at der saaledes vælges paa forskellig Maade. Hvis de, der lever om 8 Aar, maatte komme til det Resultat, at de hellere vil vælge en anden Fremgangsmaade end den, vi nu foreslaar, vil det staa dem frit. Det er denne, som jeg mener nødvendige, Ændring i Forretningsordenen, der er nødvendiggjort derved, at den angaar et Forhold, som dette Ting skal beskæftige sig med, inden det skilles, Beslutningen gaar ud paa. Mere har vi altsaa ikke ment at burde foretage i dette Tillæg, som jeg hermed anbefaler til Vedtagelse.

Piper: Forslaget, som det foreligger, har været Genstand for Forhandling mellem Partierne, hvor man er blevet enig om den Form, det her har, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Man gik derpaa til:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Ordningen af den højere Undervisning i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Forhandlingen genoptoges.

Christiansen: Jeg har kun bedt om Ordet i Anledning af, at det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) som Venstres Ordfører i denne Sag i Gaar udtalte nogen Forundring over at finde Medlemmer af den socialdemokratiske Gruppe som Medforslagsstillere til den Affattelse, som Flertallet vil give § 7. Det drejer sig om Tilskud til Privatskolen og den Form, de har faaet. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at jeg har som Kommunalmand haft Lejlighed til gennem en Række af Aar at blive holdt a jour med Forholdenes Udvikling indenfor den københavnske højere private Skole, og mange Kræfter har gennem de senere Aar været i Virksomhed for at finde en Ordning, hvorved den københavnske højere Skole i de 3 Kommuner, der her omhandles, blev stillet paa nogenlunde lige Fod med det øvrige Land, med andre Ord, at Staten overfor den højere Skole i København ydede samme Begunstigelser, som den hidtil har ydet overfor